

קבא א מיי פ"ז מהל'
דעת הלכה ה:

מוסף רש"י

שכליות יועצות. את הלכ',
עשה קן, ורב מבין. מה
ש לו לעשות אם ישמע
לעגל הללוים אם לא,
ומנן שהללוים יעצות שאמר
(תהלים טו) אכרך את ה'
אשר יעצו אף לילות יסורני
כליותי ומנן שהלכ מבין
שלאמר (ישעיה ו) ולבטו
יעין ולשון מהתקן הדבור
להואל מפיו, פה גומר.
הס השפטים, גומר ומולאו
(ברכות טא.) שמו. נחלו
(תענית כט ב"ט פה.) חי
עולם. מורה (עיר י.) חי
שעה. עולם הזה (תענית
כא.) שלם בממונו. שלם
מסר כלום מכל אשור זורון,
שלם בתורתו. שלם שם
תלמודו צבית לכן (בראשית
כז יח).

ה"ג ר"מ הלך רבי יהודה בן גרים
וסיפר דברים ושמעו למלכות.
ויש ספרים שכתב בהן יהודה ואין
נראה לרבינו תם דלמרינן דפרק
קמא דמועד קטן (דף ט.) כי הו
מיפטורי ר' יהודה בן גרים ור"ש בן
חלפתא מר' שמעון בן יוחי אמר ליה
לצריה אנשים הללו אנשי אורה הם
זיל גזייהו דליצרכון מכלל דגזירא
רבה היה ונסוף שמעתא ל"ג גל של
עצמות בלשון גנאי אלא נח נפשיה:
עכז

על המעשר ר' אלעזר בר' יוסי אומר על
לשון הרע אמר רבא ואיתימא ריב"ל מאי
קראה והמלך ישמח באלהים יתהלל כל
הנשבע בו כי יסבר פי דוברי שקר איבעיא
להו רבי אלעזר ברבי יוסי על לשון הרע
קאמר או דילמא אף על לשון הרע נמי
קאמר ת"ש כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה
היה שם רבי יהודה ור' אלעזר בר' יוסי ור"ש
נשאלה שאלה זו בפניהם מכה זו מפני מה
מתחלת בבני מעיים וגומרת בפה נענה רבי
יהודה ברבי אלעאי ר' ראש המדברים בכל

על המעשר. האוכל פירותיו עטלים והוא צמיתה צדי שמים וזוהי מיתתו מדה דרך גרונו נכנס צמיעו: יסבר. אסכרה: לרס.
זה צית המדרש שיושצין שורות שורות ככרס כן מפורש צירושלמי צרכות^ט: מכה זו. אסכרה: ראש המדברים. צמיות המלך^ט שזוה עליו
לדבר תחלה בכל מקום דלקמן: פה גומר. לשון הרע והוא כל על כך לפיכך מתחיל צמיעים ומסיים בפה שהלכ מבין לספר לשון
הרע וצודה הדברים מלבו: פה גומר. הכלל יואל מן הגרון: דברים עמאים סלקא דעסק. וכי עושה מיתה דבשלמא לשון הרע
עושה מיתה דכתיב (תהלים קא)
מלשני צפתר רעהו אותו אלמית:
מסוקין. מעושרים שהטבל צמיתה
צדי שמים כדיליף באלו הן הנשרפים
(סנהדרין דף פג.). צעון צעול
פורה. דענוש נמי מיתה כדלמרינן^ט
מקרא דרש לפני פניו למען ירבו
ימיכס^ט הא אם לא תלמדו יתמעטו:
נשים יוכיחו. שאינן מצוות על דברי
תורה דכתיב ולמדתם אותם את
צניכס^ט ולא צנותיכס^ט וממות באסכרה
אמר להן אף הן מצטלים את בעליהן:
סניוקוס יוכיחו. שאינן בני לימוד.
אמר להן אף הן צעון שמצטלים את
צניכס^ט להוליכין לחמה ולזון ולפיסן
באגוים: של צים רבן. לא צטלין
ולא מצטלין: אם לא סדעי לך.
לשמור מצותי לאי לך ובקשי רחמים
צזכות עקבי האלן אבות הראשונים
שהיו רגלי האלן וחוקים ורעי צזכותן
את גדיותיך תינוקות שלך שלא יתפשו
על משכנות הרועים רועי הדור
ופרנסיו: ש"מ אף על לשון הרע.
ולא פליג למעשר דהא קאמר הכא
שהס אוכלין דברים שאינן מתוקנין:
בן גרים. בן גר וגוירת היה: של
אומה זו. רומיים: שווקין. סדר
מושג שווקי עיירות וחולותיהן:
וסיפר דבריהם. לתלמידים או לאצוי
ואמו ולא להשמיען למלכות ושמענו
על ידו למלכות: יפעלה. להיות
ראש המדברים: איברי לכו
חרוצא. לאכול פירותיו ועינא דמיא
לשמות: נחלא. בחול שהיו פושטין
בגדיהם שלא יצלו ומסין ערותן
בחול: כרבי. חורשים: ועוסקין
בחי' שעה. דלפטר על ידי נכרים
והקצ"ה מחלק מזון וריות לעושי
לזונו: משפט רשעים בגיהנם י"צ
חדש. שנאמר (ישעיה סו) ואשם לא
תכזה והיה מדי חדש צמדשו ומדי
שבת צמדשו יבא כל צמר אף הנדונים
צו צמדמע מה שצמות למינוי שלהם
אף חדשים למינוי שלהן והאי ודאי
צפושעי גיהנם משתעי דכתיב לעיל
מיניה ואלו ורלו צפגרי האנשים
הפושעים צי הכי מני לה צסדר
עולם (פ"ו): די לעולם. צעוסקי
תורה אפי' ואתה: סרי מדאני.
חזילות של הדס להריח צצבת:
מדאני. כמו מעדנות^ט כימה (איז)
לח): אריך. מתקן ומחליק: פילי.
בקעים סדקים מחמת החול:
וקמלווחו ליה. לר' שמעון שהדמעות
מלוחין ומכאצין את המכה צצחלתן:
אסקין מילתא. כדרך שעה יעקב
כשניצל מיד עשו: שלם צגופו.
שנתרפא מללעתו: שלם צבורו. שלא
שכח תלמודו מפני טורח הדריך:
סיקן לפס. דברי חן ומנייה. ולי נראה
מיוקן את חלקת השדה^ט לשון מיקון:
ואית

א) צרכות סב: מחמת קב. א)
צרכות סב. א) שנאמר
ומתקדשו מחלו (חוקקל ט)
כך כתב רש"י צמיות ט:
ד"ה משיב אתו, ד) ע"ז ב;
א) וקדושין פ. א) ו) וכתוב
של וישעשו ושלחו ועי' רש"י
מחיות סה: ד"ה האי מאל
וה' ורש"י סוטה ט: ד"ה
צנהי אית לה, א) ע"י חוספות
לעיל יא. ד"ה כגון ר"ש,
א) ולעיל י. ב"ה טו: עמדת
כא. א) ט) ועדות פ"ב מ"י
ר"ה פ. א) ו) ויג' העין
ממני פ"י מדן ע"י"ן מובלט
והוא מעדן דכתיב מעדנת
כימה איזו ל"ח ע"כ וע' סוכה
ג: ודכ"י שם ד"ה אצוי
מעדנים וכו' ולכאורה טוב
לגזום הכא צמיתה ורש"י
מעדני אסא, א) וכלומר
עין צבד גופו ומתקן עירון
ע"ש ענך ארך א, א) פ"ד
סו"ה א, א) כ"ה: א) מלך
רומי.
א) כ"ה: א) ה' קול, א) ולעיל
לכ"י: א) דברים יא, א)
א) ודברים יא, א) וקדושין
כט, א) ק) פ"י קדושים,
א) וצדקו לנ, א)

תורה אור השלם

- 1 והמלך ישמח באלהים
יתהלל כל הנשבע בו כי
יסבר פי דוברי שקר:
תהלים סג יב
2 אם לא תדעי לך תפקח
בנשים צאי לך בעקבי
הצאו ורעי את דריתך על
משכנות הרעים:
שיר השירים א ח
3 ובור את יום השבת
לקדשו: שמות כז
4 שומר את יום השבת
לקדשו באשר ארך יו'
אלהיך: דברים ה יא
5 ויבא יעקב שלם עיר
שכם אשר בארץ בענן
בבוא מפדן ארם ויחן את
פני העיר: בראשית לג יח

גליון הש"ס

שם א"ל לבריה נשים דעתן
קלה עליהן. ע"י מנ"ה ס"י
ק"י: שם בערין צלוי
לבשו. עין לעיל דף י"א ע"א
מוס' ד"ה כגון רש"י:
גמ' בעקרתא ארמי איהו.
צירושלמי פ"ט דשביעית הוא
בעין אחר ועוד שם ענינים
נפלאים מרש"י: